

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenej **R. K.**, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvinenej R. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. januára 2011, sp. zn. 3 To 150/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej R. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 4. novembra 2010, sp. zn. 3 T 89/2010, bola obvinená R. K. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

dňa 23. júna 2009 v čase o 17.35 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. F. evidenčné číslo B. po štátnej ceste 1/2 v smere od M. do obce S., pričom na rovnom úseku cesty v km 54,6 sa nevenovala plne vedeniu vozidla, v dôsledku čoho prešla do protismeru, čím porušila ustanovenia § 4 ods. 1, § 9 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 1 Zákona č. 8/2009

Z. z. o cestnej premávke, kde čelne narazila do oproti idúceho motorového vozidla zn. O. C., evidenčné číslo M., ktoré viedol poškodený M. Z., nar. X., ktorý pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu oboch stehien, otras mozgu, poškodenie hrudnej aorty, z ktorých zranení sa lieči doposiaľ, a jeho spolujazdec R. Š., nar. X. utrpel mnohopočetné poranenia hrudníka a vnútrohrudných orgánov, ktorým zraneniam na mieste podľahol.

Okresný súd uložil obvinenej R. K. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 k § 36 písm. j/ a § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvinená bola zaradená na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. obvinenej bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenej bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému M. Z. škodu vo výške 42,50 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodený M. Z. bol so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodený I. Š. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania podaného obvinenou R. K. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala odvolateľka odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že odvolanie obvinenej nie je dôvodné.

Nakoľko dôkazy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom preukazujú, že obvinená zapríčinila dopravnú nehodu a bol jej uložený trest vyhovujúci potrebám individuálnej a generálnej prevencie, Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25. januára 2011, sp. zn. 3 To 150/2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej zamietol.

Obvinená R. K. podala prostredníctvom obhajcu dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinená uviedla, že dovolanie podáva proti všetkým častiam výroku rozsudku Okresného súdu Malacky v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave s výnimkou výrokov, ktorými boli poškodený M. Z. a poškodený I. Š. odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Obvinená predovšetkým vyjadrila názor, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná jej vina a existujú pochybnosti o tom, či sa skutok stal tak, ako je uvedené v napadnutých rozhodnutiach, pričom súd sa nezaoberal príčinami neovládateľnosti vozidla obvinenej. Zároveň súd neprihliadol na jej výpoveď zo dňa 24. júla 2009, kedy uviedla rovnaké skutočnosti, ohľadne situácie pred dopravnou nehodou a neovládateľnosti vozidla, ako na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. novembra 2010. Výpoveď obvinenej potvrdil svedok M. K., podľa ktorého predné kolesá vozidla obvinenej boli vytočené prudko doľava, ako keby naspäť. Taktiež neboli, ako svedkovia, vypočutí „dobrovoľní hasiči“, ktorí jazdili za obvinenou. Uvedené nedostatky v konečnom dôsledku spôsobili nielen to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ale bola aj porušená zásada trestného konania podľa § 2 ods. 10 Tr. por., čo je na ujmu obvinenej. Obvinená ďalej uviedla, že sa plne venovala vedeniu vozidla a v dôsledku poruchy na vozidle alebo vadami vozovky sa vozidlo stalo neovládateľným, preto zavinenie odmieta a má za to, že skutok, ktorý sa stal, nie je trestným činom a súd zistený skutok nesprávne právne posúdil, pričom krajský súd sa vecou dostatočne nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené okolnosti obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3 T 89/2010-238, zo dňa 4. novembra 2010 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 To 150/2010, zo dňa 25. januára 2011 zrušil a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvinenou prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Malacky, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinená poukázala na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Z vyššie uvedených dôvodov pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvinenej R. K. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinená spáchala skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bola obvinená uznaná vinnou.

V prerokovávanej veci Okresný súd Malacky uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 (dva) roky v súlade

so zákonom, pričom Krajský súd v Bratislave rozhodnutie potvrdil tým, že odvolanie obvinenej zamietol.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinenej nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej R. K. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. júna 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová